

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/328/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511206030
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1511206030.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova ul. č. 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému: N. R., T. XX.X.XXXX, R.G. Y. C. D. H. D. C. ako bezdomovec, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mestskou časťou Bratislava - Petržalka, Kutlíkova č. 17, Bratislava, IČO: 603 201, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká ulica č. 16, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, právne zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafránkom, AK Svidník, Sovietskych hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 1 623,39 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6.11.2012, č.k. 41C/22/2012-122 vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 6.11.2012, č.k. 41C/22/2012-122 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 461,60 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z dlžnej sumy od 4.12.2009 až do zaplatenia, ako aj nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 27,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku konanie zastavil a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane náhradu trov konania nepriznal. Zároveň rozhodol, že po právoplatnosti rozsudku bude žalobcovi vrátený súdny poplatok prostredníctvom Daňového úradu Bratislava vo výške 62,87 eur.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 1 623,39 eur z dôvodu, že neuhradil faktúry za poskytnuté služby podľa zmlúv o telekomunikačnom pripojení č. A0927449, A0128956, A0703688 spolu vo výške 461,60 eur, čím mu vznikla i povinnosť uhradiť písomne dohodnutú zmluvnú pokutu spolu vo výške 1 161,79 eur. Zároveň požadoval aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 4.12.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca dvomi podaniami z 30.4.2012 a 11.9.2012 návrh v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 1 161,79 eur, vrátane príslušenstva vzal späť, a preto súd v tejto časti podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. konanie zastavil.

Ďalej uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že žalobca ako telekomunikačný podnik dodal žalovanému ako užívateľovi dohodnuté telekomunikačné služby, ktoré žalovaný odobral, ale ich cenu vo výške 461,60 eur nezaplatil. Preto ho súd na zaplatenie tejto peňažnej sumy žalobcovi zaviazal. Keďže sa žalovaný so zaplatením dostal do omeškania, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného v rozhodnom období, je povinný platiť aj úrok z omeškania od 4.12.2009, čo je deň po splatnosti dlhu, určenej vo výzve zo dňa 19.11.2009. V zmysle uvedeného nariadenia vlády ku dňu začiatku omeškania, ktorý označil žalobca, prináleží úrok z omeškania vo výške 9% ročne, preto súd návrhu žalobcu i v tejto časti v plnom rozsahu vyhovel. O trovách konania súd vo vzťahu k žalobcovi rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorému priznal

náhradu trov konania za súdny poplatok, zodpovedajúci časti priznanému nároku po úkone čiastočného späťvzatia návrhu, teda v sume 27,50 eur.

O trovách konania týkajúcich sa časti zastaveného konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. (nesprávne uvedené 142 ods. 2 O.s.p. veta prvá O.s.p.). Uviedol, že konanie bolo zastavené z dôvodov na strane navrhovateľa, preto by tento mal znášať trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka, účelne vynaložené na bránenie jeho práva. V prejednávanej veci však odporcovi žiadne trovy nevznikli a trovy, ktoré požadoval priznať vedľajší účastník za dva úkony právnej služby súd vyhodnotil ako trovy, ktoré neboli účelne vynaložené, a preto ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Výrok o trovách konania, týkajúci sa časti uplatneného nároku, o ktorom bolo konanie zastavené, odôvodnil tým, že aj keď každý účastník súdneho konania má právo nechať sa zastupovať advokátom, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS však bol založený práve pre účely ochrany spotrebiteľov a na pomoc spotrebiteľom v súdnych konaniach, a preto by mal disponovať personálnym zázemím a odbornými vedomosťami na vykonávanie samotného predmetu svojej činnosti. Z tohto pohľadu sa jeho právne zastúpenie javí ako samoučelné. Z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania je zrejmé, že ho urobil bez vedomia žalovaného a bez znalosti predmetu sporu. Základ predmetu sporu spoznal až po tom, ako mu bola zo strany súdu dňa 9.5.2012 doručená žaloba. Žalobca už dňa 30.4.2012 vzal svoju žalobu v časti 613,72 eur späť a v časti 548,07 eur s prísl. ju vzal späť dňa 12.9.2012. Vzhľadom k tomu, že súd je povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a tiež ex offo prihliadať na absolútnu neplatnosť právneho úkonu, toto podanie vedľajšieho účastníka nemohlo účelne zlepšiť postavenie odporcu vo vzťahu k ochrane jeho práv.

Proti výroku o trovách konania, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania, podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie podaním zo dňa 10.12.2012. Uviedol, že je nesporné, že mu v danom konaní vznikli trovy konania, a ak by mu súdy náhradu trov konania nepriznávali, nevedel by zabezpečiť kvalifikované právne služby spotrebiteľom, čím by mu bolo zabránené plniť si úlohy pri ochrane spotrebiteľov tak, ako sú definované vo vysokých cieľoch politiky Európskej únie (EÚ), pri ochrane spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Listiny základných práv EÚ). Zdôraznil, že žalobca berie svoje žaloby čiastočne späť len v konaniach, kde vedľajší účastník vstupuje do konaní na ochranu spotrebiteľov. Na tých súdoch, kde na ochranu spotrebiteľov zatiaľ nevystupuje, žalobca neberie žaloby späť a súdy mu navyše priznávajú nezákonné nároky, a to v drvivej väčšine prípadov platobným rozkazom v rozpore s ust. § 172 ods. 9 O.s.p.. Uviedol, že považuje za paradoxné, keď ten istý súd, ktorý platobným rozkazom v zjavnom rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. priznal žalobcovi plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, mu nepriznal náhradu trov konania, keď chráni spotrebiteľa pred nepriateľnou zmluvnou podmienkou, ktorú žalobca opakovane, aj keď je už zakázaná a je v rozpore s ust. § 53a OZ, uplatňuje na všetkých súdoch SR. Zdôraznil, že jeho oprávnenia v oblasti spotrebiteľského práva nijakým spôsobom nevyučujú využívanie služieb advokátov. Takéto obmedzenia nevyplývajú zo žiadnej normy, ani nemajú žiaden racionálny podklad. V konaniach vystupuje na ochranu spotrebiteľa, a je preto toho názoru, že ak sú v konaní uplatnené žalobou viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, nič nebráni tomu, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa len vo vzťahu k tomu samostatne uplatnenému nároku, pri ktorom sú práva spotrebiteľa porušované. Ak je pritom úspešný, nič by nemalo brániť tomu, aby mu vo vzťahu k takémuto samostatnému nároku bola priznaná plná náhrada trov konania. V danom spore nezdieľajú postavenie účastníka, na strane ktorého vystupujú, nakoľko podľa § 93 ods. 4 O.s.p. koná vedľajší účastník iba sám za seba. V danom prípade sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným je nárok na tzv. hovorné, druhým je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa len v rozsahu, v ktorom sú žalobcom porušované jeho spotrebiteľské práva. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove. Rovnako poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/179/2012 z 31.7.2012, sp. zn. 9Co/172/2012 z 23.8.2012 a sp. zn. 9Co/228/2012 z 31.8.2012, ale aj rozhodnutia Krajských súdov v Žiline, Trenčíne, Košiciach a v Banskej Bystrici.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 1 161,79 eur, čo predstavuje podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby odmenu vo výške 61,41 eur a 7,63 eur paušál, za polovičný úkon podľa § 14 ods. 3 odmenu 30,71 eur a 7,63 eur paušál. Pri vykonaných úkonoch, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo 16.5.2012 a odvolanie z 10.12.2012, za ktoré účtuje odmenu len vo výške 1 tarifnej odmeny, t.j. 30,71 eur plus paušál vo výške 7,63 eur, si vedľajší účastník spolu uplatňuje čiastku 211,70 eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ podaním zo dňa 12.4.2013, v ktorom uviedol, že združenie nevykonáva žiadne úkony vyplývajúce z jeho predmetu činnosti okrem podaní na sudy, s dodávateľmi nekomunikuje o zmluvných podmienkach, necháva sa iba zastupovať v súdnych konaniach prostredníctvom advokátov, pretože samo nie je spôsobilé takúto činnosť vykonávať, hoci bolo za tým účelom založené. Po vstupe do konania vykonáva prostredníctvom advokátov opakujúce sa jednoduché úkony, za ktoré si účtuje trovy právneho zastúpenia, ktoré sú podľa ich názoru často neúčelné. V danom prípade možno úkony advokáta považovať za tzv. formulárové úkony, keďže sú v každom prípade rovnaké a podávajú sa hromadne. Samotní advokáti, ktorí zastupujú združenia na ochranu spotrebiteľa podávajú oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, následne namietajú zmluvnú pokutu alebo premlčanie, a to formou automatizovaného vzoru. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené formulárové podania na sudy sú opakujúce sa a predmet sporov sa týka peňažného plnenia vyplývajúceho z rovnakých právnych nárokov, trovy právneho zastúpenia nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. V takomto prípade na vykonávanie úkony postačuje právnické vzdelanie osoby, ktorá vystupuje v orgánoch občianskeho združenia, prípadne je zamestnancom združenia, a nie je potrebné, aby sa združenie nechalo zastupovať advokátom, keďže takto vynaložené trovy konania je sú účelné na uplatňovanie alebo bránenie práva (poukaz na nález ÚS sp. zn. II.ÚS 78/03).

Vo vyjadrení žiada, aby súd náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a po vyhodnotení odvolacích námietok dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 24 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 O.s.p., ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje.

Podľa § 140 ods. 1 O.s.p., každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci je výrok o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorému prvostupňový súd túto náhradu nepriznal. Odvolací súd poukazuje na vecnú správnosť uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutej časti a s odôvodnením rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia uvádza aj ďalšie dôvody.

Je nesporné, že platná právna úprava umožňuje, aby na strane niektorého z účastníkov konania sa konania zúčastnil ako vedľajší účastník ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p., účinný v čase ku dňu vstupu vedľajšieho účastníka do konania - 20.4.2012).

Vedľajší účastník má v zmysle § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. rovnaké práva a povinnosti procesnej povahy ako účastník konania, a môže byť rozhodnutím súdu zaviazaný na náhradu trov konania, alebo mu

môže byť priznaná náhrada trov konania. Rozhodnutie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku a je výlučne vecou súdu, aby posudzoval úspech procesných strán v súdnom konaní, ako aj účelnosť vynaložených trov. Pre všetky prípady rozhodovania o náhrade trov konania v občianskoprávnom konaní platí všeobecný princíp, že možno priznať náhradu iba tých trov, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania je však zásada úspechu vo veci. Ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že porovnávať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. Rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho konania (IV.ÚS 1/04 z 13.1.2005; ÚS ČR I.ÚS 257/05).

Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právom účastníkov konania. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania na zastupovanie účastníka či vedľajšieho účastníka advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelné či dôvodne vynaložené trovy, pričom je treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V danom prípade je vedľajším účastníkom na strane odporcu (spotrebiteľa) v konaní, v ktorom je predmetom sporu problematika ochrany práv spotrebiteľa, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré je právnickou osobou a jeho hlavnou náplňou činnosti je hájiť záujmy a ochrana spotrebiteľov. Preto vyvstáva otázka, či u takéhoto vedľajšieho účastníka, ak sa nechá zastupovať v súdnom konaní advokátom, v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, ide o účelne vynaložená náklady spojené s jeho právnym zastupovaním. Pri tom treba brať zreteľ na to, že právna problematika tohto sporu úzko súvisí s hlavným predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka. Ak sa takýto vedľajší účastník, ktorý je zo zákona oprávnený vstupovať ako vedľajší účastník do súdneho konania na strane účastníka, ktorý je spotrebiteľom, nechá zastupovať v spore advokátom (je to jeho právo), neznamená to však, že v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v spore vystupuje, má automaticky právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolačný súd v súvislosti s prejednanou otázkou poukazuje na právnu argumentáciu v náleze Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25.7.2012, sp. zn. I.ÚS 988/12, s ktorou sa v plnej miere stotožňuje. V ňom ústavný súd uviedol, že : „Pravidlo, podľa ktorého možno úspešnej procesnej strane priznať náhradu iba účelne vynaložených trov (pozn. súdu - toto sa vzťahuje aj na prípad posudzovania účelnosti trov pri zastavení konania z hľadiska zodpovednosti účastníka za zastavenie konania), sa vzťahuje na akékoľvek trovy konania, teda aj na trovy spojené so zastupovaním advokátom. Za účelne vynaložené trovy v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. možno považovať iba také trovy, ktoré musela procesná strana nevyhnutne vynaložiť, aby mohla riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo pred súdom. Trovy spojené so zastupovaním advokátom spravidla budú tomuto vymedzeniu zodpovedať. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýhradnú povahu; môžu sa vyskytnúť aj situácie, za ktorých trovy spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za nevyhnutné na riadne uplatňovanie alebo bránenie práva pred súdom. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom“.

Z koncepcie zákonne vymedzených cieľov združení podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že okrem iných čiastkových cieľov upravených v uvedenom zákone, združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi pri uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. V citovanom zákone zákonodarca rozšíril subjekty, ktoré v špecifických právnych vzťahoch, ako sú spotrebiteľské vzťahy, môžu zastupovať spotrebiteľa pri hájení jeho záujmov. Zákon teda považuje združenie za odborníka v spotrebiteľských právnych vzťahoch a na tento účel mu za splnenia stanovených podmienok poskytuje prostredníctvom ministerstva príslušnú podporu (§ 25 ods. 6 cit. zák.). Považuje ho za subjekt, ktorý je odborníkom vo veci bez ohľadu na skutočnosť, či personálny substrát združenia, ktoré má v predmete činnosti hájenie záujmov spotrebiteľa má, alebo nemá odborne zdatných zástupcov v širšom zmysle slova (napr. právnikov).

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vystupovalo v tomto konaní ako vedľajší účastník, ktorý sa dal zastúpiť právnym zástupcom, advokátom. Napriek tomu, že odvolací súd nespochybňuje právo združenia nechať sa zastupovať advokátom (ďalším odborníkom), dôsledky svojho rozhodnutia z hľadiska náhrady trov konania, hlavne trov právneho zastúpenia v súdnom konaní musí znášať sám, nakoľko tieto nie je možné vyhodnotiť ako účelne vynaložené trovy. Vedľajší účastník (združenie) je zo svojej podstaty subjektom práva a účastníkom konania, ktorý je odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné pripisovať na škodu, aj keď neúspešného účastníka konania, resp. účastníka, ktorý zavinil zastavenie konania, v tomto prípade

navrhovateľa. Okrem toho odvolací súd poukazuje aj na to, že vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe namietal iba neprijateľnosť zmluvných podmienok k zmluve o pripojení, pričom túto otázku je súd povinný riešiť ex offio i bez námietky účastníka konania, či vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnému žalobcovi v tomto konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy odvolacieho konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.